

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς· **Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.**

Ἐπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι **ἀπέκρυσας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις**· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπεν ὁ Κύριος στους μαθητές του:

Ὅποιος σᾶς ἀκούει, ἀκούει ἐμέ, καὶ ὅποιος σᾶς ἀπορρίπτει, ἀπορρίπτει ἐμέ. Ἐκεῖνος δὲ ποὺ ἀπορρίπτει ἐμέ, ἀπορρίπτει ἐκεῖνον ποὺ μὲ ἔστειλε».

Οἱ ἑβδομήντα ἐπέστρεψαν μὲ χαρὰν καὶ εἶπαν, «Κύριε, ἀκόμη καὶ τὰ διαμόνια μᾶς ὑποτάσσονται εἰς τὸ ὄνομά σου».

Αὐτὸς τοὺς εἶπε: «Ἔβλεπα τὸν Σατανᾶν νὰ πέφτῃ σὰν ἀστραπὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Σᾶς δίνω τὴν ἐξουσίαν νὰ πατᾶτε ἐπάνω σὲ φίδια καὶ σκορπιούς καὶ ἐπάνω σ' ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τίποτε δὲν θὰ σᾶς βλάψῃ. Καὶ ὅμως, μὴ χαίρετε διὰ τὸ ὅτι σᾶς ὑποτάσσονται τὰ πνεύματα, ἀλλὰ νὰ χαίρετε, διότι τὰ ὀνόματά σας εἶναι γραμμένα εἰς τοὺς οὐρανοὺς».

Ἐκείνην τὴν ὥραν αἰσθάνθηκε ὁ Ἰησοῦς μέσα του ἀγαλλίασιν καὶ εἶπε, «Σὲ δοξάζω, Πατέρα, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, διότι **ἔκρυσες αὐτὰ ἀπὸ σοφοῦς καὶ εὐφυεῖς καὶ τὰ ἐφάνέρωσες σὲ νήπια**. Ναί, Πατέρα, διότι αὐτὸ ἦτο τὸ θέλημά σου.»